

בש"פ 2778/16 - מחמד אלקשכר, צאבר אלקשכר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2778/16

לפני:
העוררים:
כבוד השופט מ' מזוז
1. מחמד אלקשכר
2. צאבר אלקשכר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ר' ברקאי) מיום 4.4.2016 במ"ת 19026-03-16, בגדרה הורה בית המשפט על דחיית מועד הדיון בבקשה למעצרים של העוררים עד לתום ההליכים נגדם ליום 10.4.2016.

בשם העורר 1: עו"ד בנימין גריקו

בשם העורר 2: עו"ד בני זיתונה

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ר' ברקאי) מיום 4.4.2016 במ"ת 19026-03-16, בגדרה הורה בית המשפט על דחיית מועד הדיון בבקשה למעצרים של העוררים עד לתום ההליכים נגדם ליום 10.4.2016, תוך שהעוררים יישארו במעצר עד למועד זה, וזאת על רקע אי-התייצבותו של בא כוח המדינה לדיון.

עמוד 1

2. ביום 9.3.2016 הוגש נגד העורר 1 (להלן: מחמד) והעורר 2 (להלן: צאבר) כתב אישום המייחס להם (ולנאשם נוסף, תאופיק) ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, שוד בנסיבות מחמירות, חטיפה, שימוש ברכב ללא רשות והסתייעות ברכב לביצוע פשע, ואישום נוסף המייחס למחמד עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו של העוררים עד לתום ההליכים נגדם, בה נטען לקיום ראיות לכאורה ולקיומן של עילות מעצר לפי סעיף 21 לחוק המעצרים.

3. ביום 9.3.2016 ביקש בא כוחו של מחמד לדחות את הדיון בבקשה לצורך צילום ולימוד חומר החקירה, ואילו צאבר ביקש לדחות את הדיון על מנת לאפשר לו למצוא עורך דין שייצג אותו. העוררים הסכימו להמשך מעצרו עד למתן החלטה אחרת. בית המשפט המחוזי (כב' השופט נ' אבו טהה) נעתר לבקשותיהם והורה על דחייתו של המשך הדיון ליום 17.3.2016.

בדיון שנערך ביום 17.3.2016 ביקש בא כוחו של מחמד לדחות שוב את המשך הדיון לצורך לימוד חומר החקירה, וצאבר ביקש כי הדיון יידחה לצורך מינוי סניגור ציבורי שייצגו בהמשך ההליכים. השופט אבו טהה נעתר לבקשות והורה על דחיית המשך הדיון ליום 4.4.2016.

4. ביום 4.4.2016 התקיים דיון בבית משפט קמא בפני כב' השופטת ר' ברקאי. בא כוח המדינה לא התייצב לדיון, כפי הנראה על רקע שביתת פרקליטי המדינה. באי כוחם של העוררים טענו כי עקב אי-התייצבותו של בא כוח המדינה, אשר אמור היה להציג בפני בית המשפט את חומר הראיות, יש לקבוע כי לא הוכח קיומן של ראיות לכאורה ולהורות על שחרורם של העוררים ממעצר. בהחלטתו מאותו יום (4.4.2016) דחה בית המשפט את הטענה, וקבע כי לאחר בחינת החומר שלפניו לא ראה לנכון להיעתר לבקשה לשחרר את העוררים ממעצרו, בין היתר "בהינתן דחיית דיונים קודמת" ובהתחשב בכך ש"עניינם נבחן על פניו וניתנה החלטה המורה על מעצרו עד למתן החלטה אחרת". בית המשפט הורה על המשך הדיון בבקשה ביום 10.4.2016 בשעה 11:00.

5. כעת מונח בפני ערר על החלטתו האמורה של בית המשפט. העוררים טוענים כי שגה בית המשפט עת הורה על המשך מעצרו מבלי שנקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם, וכי לפי חוק המעצרים בית המשפט רשאי לדחות את הדיון אך ורק לבקשתם, ולא מיזמתו שלו או לפי בקשת המדינה. עוד טוענים העוררים, כי במועד בו צפוי להתקיים המשך הדיון - 10.4.2016 - יחלפו למעלה מ-30 ימים מיום הגשת הבקשה למעצרו עד לתום ההליכים, וזאת בניגוד להוראות חוק המעצרים.

6. הדיון בערר נקבע להיום בשעה 15:00. הבוקר נמסרה לי "הודעה מוסכמת" מטעם הצדדים, ששוגרה לבית המשפט אמש בפקס, ולפיה הצדדים הגיעו להסכמה לפיה "הערר יתקבל במובן זה שהדיון יוחזר לבית משפט קמא לדיון בראיות לכאורה. ככל הניתן, על פי יומנו של בית משפט קמא, יקבע הדיון ליום 6.4.16 עד השעה 15:00".

7. ערר העוררים מבוסס על טעות בסיסית לפיה סמכות בית משפט קמא לעצור נאשם שהוגשה בעניינו בקשה למעצר עד לתום ההליכים מוגבלת לנסיבות האמורות בסעיף 21(ד) לחוק המעצרים, היינו לפי בקשת הנאשם או סניגורו - ולא היא. ענייננו כאן ב"מעצר ביניים" המתייחס לשלב הביניים שבין הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד לתום ההליכים ועד להכרעה בבקשה. לעתים קרובות, בעיקר בתיקים גדולים ומורכבים, לא ניתן להכריע בבקשה בו ביום. בפסיקה הוכרה סמכותו של בית המשפט להורות על "מעצר ביניים" של הנאשם עד להכרעה בבקשה, כאשר

מעצר הביניים אינו טעון הסכמת הנאשם או בא כוחו (בש"פ 1289/91 הררי נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(2) 759 (1991); בש"פ 6190/98 מדינת ישראל נ' שושני, פ"ד נב(4) 515 (1998); בש"פ 10776/08 בן חמו נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (18.1.2009); ובש"פ 1057/12 אלקריץ נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (5.2.2012)). נוכח ההסכמה אליה הגיעו הצדדים כאמור אין צורך לעסוק בתנאים הדרושים להורות על "מעצר ביניים", ועד כמה אלה התקיימו בענייננו נוכח עילת דחיית הדיון כאמור.

8. סוף דבר: הערר מתקבל במובן זה שהדיון יוחזר לבית משפט קמא לדיון ולהחלטה בבקשה למעצר עד לתום ההליכים. בית משפט קמא יקיים את הדיון עוד השבוע, ובמידת האפשר עוד היום, כפי הסכמת הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז באדר ב' התשע"ו (6.4.2016).

ש ו פ ט